

een gedicht in vijf ritmes

het is heet in de taal
ik voel hoe duizenden
dansende lippen
onophoudelijk
mijn tongen kussen

stop, nee
niet eerder zo bewogen
is er geen woord
dat deze adem beschrijft

huid, botten, vocht,
spieren en ether
bewegen
de stem van het woordeloze

iedere taal is een dansende
ik biddend altijd biddend
ik schrijf niet

Marjolein Pieks 10 maart 2020

Lieve Pieter,

Terwijl wetenschappers discussiëren of een virus een levend organisme betreft of iets is tussen levenloos en levend in, weten wij intussen dat het niet gaat om leven of dood of levenloos. Terwijl mensen massaal seks hebben met de een na de ander zoals ook het Coronavirus ontstaan zou zijn uit een sandwich met een ander virus en ons eigen DNA en zich maar blijft voortplanten en delen, weten wij dat het niet gaat om aanraking maar om contact.

Terwijl een virus alleen kan wonen in een gastheercel en daarbuiten niet kan overleven, weten wij dat ook wij een virus zijn. We willen niemand ziek maken maar doen dat toch door ons onbegrip van relaties. Begrepen wij en het virus onze relatie met elkaar en zochten wij elkaar op om onszelf beter te begrijpen in plaats van onze versmelting, dan lieten wij elkaar en onze gastheer (de Aarde en andere planeten) gewoon met rust.

Lieve Pieter,

mensen hebben woorden nodig
maar dit virus leest onze longen
onze adem alleen al

vandaag ben ik dus maar
vreemd gegaan
met het kleine opdondertje
misschien hoopte ik op een
nog kleiner wondertje
een relatie misschien
tegen heug en meug

dus toen de mensheid
nooit meer dezelfde werd
en ik schreeuwde
toen de lamlul onzichtbaar
klaarkwam in mijn cellen

heb ik nog meer woorden
geblazen, nog meer poëzie
om de potverteerder
mijn waarheid te vertellen

mensen hebben woorden nodig
semantische epigenetica
longen die niet het virus
beademen maar onze weerstand
als de nieuwe alfabetica

Gedicht voor Pieter Stroop, 18 maart 2020

Berenjacht

wanneer de avond schemert
en de straten zijn stil en leeg
denk ik altijd aan die ene beer
die ik van mama kreeg
op vakantie raakte ik m kwijt
ik huilde weken achtereen
want een beer zoals de mijne
zo was er helemaal geen een
ik kijk vaak of mijn beer al terug is
misschien logeert hij verderop
weet je dat mijn beer heel vlug is
morgen hoor ik zijn geklop
dan staat hij zeker voor de deur
of weer netjes bij mijn raam
nu dat alle beren hem zoeken
en allemaal op de uitkijk staan

Marjolein Pieks

Dorpsdichter gemeente Heumen

Covid-19

de virussen

ze grijpen je bij de longen

want ze willen je verdriet

ze prikken door je adem

zie je dat dan niet

ze grijpen je bij de keel

zo stelen ze je woede

ze smijten jouw geblaf

in de monden die hen voeden

zo baggeren ze je frustratie

in jouw bloed dat heter wordt

Corona is de indicatie

dat de Aarde jouw hart uitstort

11 maart 2020

Covid-19 (2)

we worden stiller, luister maar
gedachten worden

in een zakdoek gelegd

angsten huilen in de elleboog

we zijn vaker alleen

terwijl we wennen aan een ziekte

die onze zintuigen scherpt

contemplatie als vaccin

Covid-19 (3)

langs alle wegen van de lucht
bereidde ik een ademtocht voor
om in stilte tussen binnen en buiten
ruimte te maken voor vertrouwen

zo stippelde ik voor alle beetjes adem
nieuwe paden uit tussen talloze longen
omdat ik dit binnen en dat buiten
verenigen wil
mijn adem die jouw adem in onze
adem alle adem is

reizend naar het waarom van covid-19
breken mijn longen uit
in wat mijn longen breekt:
de lang verwachte schreeuw
van de laatste gletsjers

Corona

mensen hebben woorden nodig
maar dit virus leest onze longen
onze adem alleen al

vandaag ben ik dus maar
vreemd gegaan
met het kleine opdondertje
misschien hoopte ik op een
nog kleiner wondertje
een relatie misschien
tegen heug en meug

dus toen de mensheid
nooit meer dezelfde werd
en ik schreeuwde
toen de lamlul onzichtbaar
klaarkwam in mijn cellen

heb ik nog meer woorden
geblazen, nog meer poëzie
om de potverteerder
mijn waarheid te vertellen

mensen hebben woorden nodig
semantische epigenetica
longen die niet het virus
beademen maar onze weerstand
als de nieuwe alfabetica

Lockdown

eindelijk zie ik
de vooroorlogse
nachten
helder en leeg
van smog
en vliegverkeer

eindelijk zie ik
mijn eigen
gedachten
tussen sterren
en satellieten
weer

is dit een visioen
een waan of
fantasie
is dit een pauze
in de tijd

is dit het einde
van de
markteconomie
is het waar
zijn wij bevrijd

eindelijk deel ik
de ongerepte
eenvoud
gezonde
frisse lucht
in de atmosfeer

eindelijk heel ik
mijn eigen burn-out
nooit meer files
of saaie feesten
meer

is dit een visioen
een waan of
fantasie
is dit een pauze
in de tijd

is dit het einde
van de
markteconomie
is het waar
zijn wij bevrijd

Narcissen

laat ze staan argeloos bloeiend
als een kind op blote voeten
door oude plassen winterwater
wilde zielen zonder vaas

laat ze staan onder een
nieuwe hemel omgeven
door vers gezang van
in de berm vogels
nog in de schaal
van de lente langs de Maas

laat ze staan wanneer jij
de dag plukt

tekst: Marjolein Pieks Dorpsdichter gemeente Heumen
fotografie: Habrefoto (Hans van Wijk)

Marikenstad,waar zijn je duizenden?
je lopers onhoorbaar, je feesten
verstomd

Marikenstad,herinner je hoe ze zich
klittend,kluwend,zich persend
door weinig lucht in bloedheet
samendrommen zat zopen en dansten?

Herinner je hoe ze zich
afstemden op de door lopers
onherkenbaar geworden straten?

Marikenstad,waar zijn ze,die gladiolen,
toeristen met Waal voor de ogen
duizenden kaseien bestormend
in het brullende hart van de zomer

Marikenstad, je bent nu een klooster
vier gebeden,een lege tuin, nieuwe
ruimte
voor kilometers stilte

Marjolein Pieks dorpsdichter
gemeente Heumen

Walkdown (1)

Marikenstad, waar zijn je duizenden?
je lopers onhoorbaar, je feesten verstomd
Marikenstad, herinner je hoe ze zich
klittend, kluwend, zich persend
door weinig lucht in bloedheet
samendrommen zat zopen en dansten?
Herinner je hoe ze zich
afstemden op de door lopers
onherkenbaar geworden straten?

Marikenstad, waar zijn ze, die gladiolen,
toeristen met Waal voor de ogen
duizenden kasseien bestormend
in het brullende hart van de zomer

Marikenstad, je bent nu een klooster
vier gebeden, een lege tuin, nieuwe ruimte
voor kilometers stilte

Walkdown (2)

vandaag haal ik je binnen
in een gedicht zo groot
als heel de stad en diens dorpen
vandaag heet ik je welkom
in het spoor van vier dagen

ik schrijf voor jou deze gladiolen
ik verbeeld voor jou deze muzikanten
op de Sint Annastraat
ik roep gejuich aan
voor elke kilometer
die jou dichterbij mij brengt
vandaag haal ik je binnen
je hebt gereisd langs talloze
anderhalve meters

en ik, op zoek naar jouw aanraking
omhels elke kleine stap

liefs

zomer is een lange adem
een opkikker
voor het eindeloze

zomer is het woeste
geduld van afzondering
en verveling

zomer is het kleine
dat bloeit
tussen mondkapjes
en hervonden rust

zomer is de belofte
van alles dat voorbij
mag gaan
in het volle licht

Zomer 2020

De nieuwe dorpsdichter

met klapwiekende woorden
langs poëzie van het dichtste bij
groeit in Heumense wolken
de stem van een nieuwe schrijver

het wezen pikt kruimels van
onze leeg gegeten zinnen

en wacht op de stilte
van een vierkoppig monster
hangend aan de Maas
op zoek naar een dichter
middels eindeloos gebakkelei

nu zal hij spreken, de vreemde vogel
nat nog van vruchtwater uit zijn pen

behalve het monster
dat vleugels herkent in elk
gesproken woord
hoort vooralsnog geen mens
de dichter die stilte verstaat

30 augustus 2020

In memoriam Hans van Diest

Hans, ik had je nog willen vertellen
van al mijn wilde plannen
en dat het nieuws niet meer
nu het nieuws niet meer door jou

Hans, ik had je nog willen vertellen
van mijn verslagenheid
en dat er geen verslag meer

Hans, ik had je nog willen zeggen
kom je naar mijn afscheidsfeest
maar nu moet ik naar die van jou

en het is geen feest

en je bent er niet meer
of anders gezegd
je bent nu ether

ik had je nog willen zeggen
ik houd je op de hoogte

September 2020

Alexandra gaat winkelen

wat je toch allemaal kunt verkopen zeg
maar een daklozenkrant

nee

we zien liever het bedelen van de kapitalist
op billboards, op ongevraagde reclamefolders
al dan niet aan huis bezorgd

we zien liever de eindeloze rij advertenties
in goedbedoelde regiokranten
sterker nog
we lezen liever helemaal niks meer

we worden liever doodgegooid
met sponsored links
op Facebook en Instagram
want dat soort bedelarij moet kunnen

en hoe we snoepen van
de reclame tijdens de film

wat je allemaal kunt verkopen zeg
maar een daklozenkrant

nee

September 2020